

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.2566– 2570)
แก้ไข ครั้งที่1/2568

องค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี
อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีหน้าที่ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง ให้พัฒนาเจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่วางไว้การวางแผนดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่นนั้น เป็นไปตามแนวทางซึ่งกำหนดโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบด้วยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การปฏิบัติการจัดทำโครงการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี ได้พิจารณาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) แก้ไข ครั้งที่ 1/2568 ขึ้น เพื่อนำสิ่งที่ประชาชน ชุมชน ต้องการหรือให้แก้ไขได้ นำไปสู่การปฏิบัติเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาท้องถิ่นตามที่ได้วางแผนพัฒนาไว้

องค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	1
1.1.ด้านกายภาพ	1-2
1.2.ด้านการเมือง/การปกครอง	3
1.3.ประชากร	4
1.4.สภาพทางสังคม	4
1.5.ระบบบริการพื้นฐาน	4
1.6.ระบบเศรษฐกิจ	5
1.7.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	5
1.8.ทรัพยากรธรรมชาติ	6
1.9.อื่นๆ	
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	6
2.1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	6-19
2.2.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20-25
2.3.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	26-28
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ	28
3.1. ยุทธศาสตร์พัฒนาและแผนงาน	28-29
3.2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	30
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.01)	
รายละเอียดโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2566-2570) (แบบ ผ.02)	31-36
รายละเอียดโครงการพัฒนาสำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	37-45
ส่วนที่ 4 การติดตามประเมินผล	
4.1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	46
4.2. การติดตามและประเมินผลโครงการ	47
4.3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	48
4.4. ข้อเสนอแนะในการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	49
4.4.1 ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต	50
4.4.2 ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา	51
ภาคผนวก	

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1.1. ด้านกายภาพ

1.1.1. ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี เลขที่ 825 ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้รับการจัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อ พ.ศ. 2539 มีเนื้อที่ประมาณ 53.15 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 33,219 ไร่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอกุยบุรีประมาณ 5.5 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตามถนนเพชรเกษมประมาณ 33.5 กิโลเมตร มีอาณาเขตและพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลหาดขาม ตำบลสามกระชาย อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

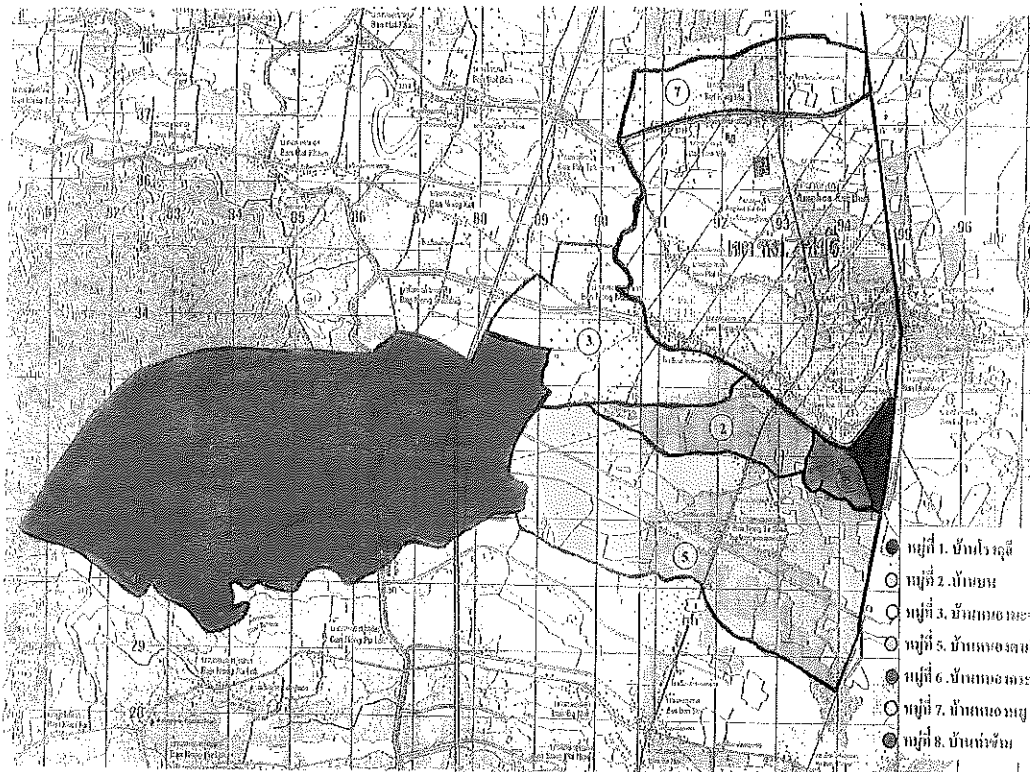
มีแนวเริ่มต้นจากสันเขาบริเวณพิกัด NP 835341 ไปตามแนวสันเขาสูงทางเขวียนเดิม ถึงสะพานข้ามคลองชลประทานบริเวณพิกัด NP 855333 แล้วไปตามทางเขวียนด้านทิศตะวันออกถึงถนน รพช. สายลำโพง – หนองตาเสือพิกัด NP 871342 แล้วลงไปตามทางเขวียนเดิมระยะทาง 2 กิโลเมตร วกขึ้นตัดผ่านคลองซอยชลประทานถึงถนน รพช. สายจวนบน – ยางชุม บริเวณพิกัด NP 90333 ตรงป้ายหินหลักเขตตำบลขึ้นไปทางทิศเหนือตามถนนสายลุ่มแสงระยะทาง 500 เมตร แล้วลงสู่ทางคนเดินถึงลำน้ำคลองกุยบริเวณพิกัด NP 906346 ไปตามลำน้ำคลองกุย ระยะทาง 1.4 กิโลเมตร ถึงถนน รพช. สายประจักษ์พัฒนาปลายน้ำ บริเวณ NP911357 ไปตามถนนลูกรังทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือข้ามสะพานคลองซอยชลประทานไปตามทางเขวียนเดิมถึงถนนทางหลวงสายเพชรเกษม – ยางชุม บริเวณพิกัด NP 914366 ตรงป้ายหินหลักเขตตำบล แล้วไปทางทิศเหนือผ่านคลองซอยชลประทานบริเวณพิกัด NP 614367 ระยะทาง 1 กิโลเมตร ถึงลำรางน้ำบริเวณพิกัด NP 914376 ไปตามลำน้ำด้านทิศตะวันออกผ่านคลองซอยชลประทานลงสู่ถนนดินโดยใช้กึ่งกลางถนนดินเป็นแนวแบ่งเขตถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 289+200 NP 933376 ไปตามทางเขวียนด้านทิศตะวันออกถึงทางรถไฟสายใต้ กิโลเมตรที่ 267+110 บริเวณพิกัด NP 947377 รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ 17 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลกุยเหนือ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากทางรถไฟสายใต้ กิโลเมตรที่ 257+110 บริเวณพิกัด NP947377 ลงไปตามทางรถไฟสายใต้โดยใช้ทางรถไฟสายใต้เป็นแนวแบ่งเขตตัดผ่านถนน รพช. สายกุยบุรี- โพธิ์เรียง บริเวณพิกัด NP953342 ใกล้กับสถานีรถไฟกุยบุรีไปทางทิศใต้ตามแนวทางรถไฟสายใต้ถึงสะพานโค้งตัดคลองกุยบุรีบริเวณพิกัด NP963332 ไปตามแนวทางรถไฟสายใต้ ถึงกิโลเมตรที่ 276+800 บริเวณพิกัด NP 947291 รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ 9 กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลบ่อนอก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากทางรถไฟสายใต้ กิโลเมตรที่ 276+800 บริเวณพิกัด NP947291 ไปตามทางเขวียนเดิมด้านทิศตะวันออกตกตัดกับถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 297+800 บริเวณพิกัด NP 921295 ลงสู่ทางเขวียนเดิมถึงบริเวณพิกัด NP 830305 ไปทางทิศตะวันตกตามแนวกึ่งกลางลำห้วยบ่อนอก – หนองกระทิง ถึงหุบเขาทางจันทรบริเวณพิกัด NP 816301 ไปทางทิศตะวันตกตามแนวสันเขา ถึงสันเขาบริเวณพิกัด NP 794296 รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ 18 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหาดขาม อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากสันเขาบริเวณพิกัด NP 794296 ไปตามแนวสันเขาถึงบริเวณ พิกัด NP 814329 และถึงสันเขาบริเวณพิกัด NP 835341 รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ 6. กิโลเมตร

แผนที่แสดงเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุมพุกบุรี

แผนที่หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุมพุกบุรี อำเภอลุมพุกบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เนื้อที่องค์การบริหารส่วนตำบลลุมพุกบุรี มีเนื้อที่จำนวน 53.15 ตารางกิโลเมตรหรือ 33,219 ไร่

1.1.2. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลลุมพุกบุรี ส่วนใหญ่ของตำบลเป็นพื้นที่ราบเชิงเขาลาดจากเทือกเขาตะนาวศรี ทางทิศตะวันตกลงมาทางทิศตะวันออก

1.1.3. ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศในเขตตำบลลุมพุกบุรี แบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ

1. ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม
2. ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนพฤศจิกายน
3. ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์

1.1.4. ลักษณะของดิน

พื้นที่ดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนเหมาะสำหรับทำอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในตำบลที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพในตำบลลุมพุกบุรี

1.2.ด้านการเมือง/การปกครอง

โดยแบ่งเขตการปกครองดังนี้

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ชื่อ - สกุล		ตำแหน่ง
1	บ้านโรงกลี	นายประจักษ์	สายน้ำเขียว	ผู้ใหญ่บ้าน
2	บ้านบน	นายณพพล	หุนเก่า	ผู้ใหญ่บ้าน
3	บ้านหนองมะเขือ	นายสามารถ	แดงโชติ	ผู้ใหญ่บ้าน
4	บ้านปลายน้ำ	นายวชา	หนูน้อย	กำนันตำบลกุยบุรี (อยู่ในเขตเทศบาล)
5	บ้านหนองตาเสือ	นายนิรันดร์	บุญส่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
6	บ้านหนองกระทิง	นายทูล	ทองแผ่น	ผู้ใหญ่บ้าน
7	บ้านหนองหมู	นายอำนาจ	ไหลล้น	ผู้ใหญ่บ้าน
8	บ้านท่าข้าม	นายมนตรี	บุญเกิด	ผู้ใหญ่บ้าน

ท้องถิ่นใกล้เคียง

เทศบาลจำนวน 1 แห่ง คือ เทศบาลตำบลกุยบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกุยบุรี 6 แห่ง คือ อบต.กุยบุรี, อบต.หาดขาม, อบต.เขาแดง, อบต.กุยเหนือ, อบต.สามกระหาย, อบต.ดอนยายหนู

จำนวนหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต.กุยบุรี มีจำนวน 7 หมู่บ้าน

มีพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี บางส่วน มี 5 หมู่บ้าน

มีพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี เต็มพื้นที่ มี 2 หมู่บ้าน

หมู่ที่	หมู่บ้าน	พื้นที่ทั้งหมด
1	บ้านโรงกลี	พื้นที่ของอบต. บางส่วน
2	บ้านบน	พื้นที่ของอบต. บางส่วน
3	บ้านหนองมะเขือ	พื้นที่ของอบต. บางส่วน
5	บ้านหนองตาเสือ	พื้นที่ของอบต. เต็มพื้นที่
6	บ้านหนองกระทิง	พื้นที่ของอบต. เต็มพื้นที่
7	บ้านหนองหมู	พื้นที่ของอบต. บางส่วน
8	บ้านท่าข้าม	พื้นที่ของอบต. บางส่วน

1.3.ประชากร

ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ. เดือนกันยายน 2566

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1	บ้านโรงกลี	61	58	119
2	บ้านบน	114	120	234
3	บ้านหนองมะเขือง	118	116	234
5	บ้านหนองตาเสือ	593	653	1,246
6	บ้านหนองกระตัง	254	253	507
7	บ้านหนองหมู	200	231	431
8	บ้านท่าข้าม	122	131	253
-	ทะเบียนบ้านกลาง	-	-	-
	รวม	1,462	1,562	3,024

1.4.สภาพทางสังคม

1.4.1. การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง ได้แก่
 1. โรงเรียนบ้านหนองกระตัง หมู่ที่ 6
 2. โรงเรียนบ้านหนองหมู หมู่ที่ 7

1.4.2. สาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด 30 เตียง 1 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลกุยบุรี หมู่ที่ 5
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 1 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

1.4.3 วัด

- วัดหนองตาเสือ
- สำนักวิปัสสนาสุนิญาติการาม

1.5.ระบบบริการพื้นฐาน

1.5.1. การคมนาคมขนส่ง

- ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ถนนเพชรเกษม เป็นสายหลักในการคมนาคม
- ทางรถไฟ ทางรถไฟทอดตัวจากทางทิศเหนือ จรดทิศใต้ ขนานไปกับถนนเพชรเกษม ภายใน

องค์การบริหารส่วนตำบล แยกเป็น

- ถนนลาดยาง	จำนวน	13	สาย
- ถนนลูกรัง	จำนวน	57	สาย
- ถนนคอนกรีต	จำนวน	22	สาย
- ถนนหินคลุก	จำนวน	15	สาย

- ถนนดิน จำนวน 26 สาย

1.5.2. การไฟฟ้า

- มีสถานีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำนวน 1 แห่ง หมู่ที่ 5 บ้านหนองตาเสือ
- มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน แต่เข้าไม่เต็มพื้นที่ ประชากรบางส่วนยังไม่มีไฟฟ้าใช้แต่จำนวนไม่มากนัก

ในส่วนของการจัดการบริหารส่วนตำบลกุยบุรีได้ตั้งงบประมาณบางส่วนขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะให้กับทุกหมู่บ้าน

1.5.3. การประปา

- ประปาส่วนภูมิภาค สาขากุยบุรี
- ประปาหมู่บ้าน

1.6.ระบบเศรษฐกิจ

1.6.1. การเกษตร

ได้แก่ การทำไร่สับปะรด การทำนา การปลูกมะพร้าว ปลูกว่านหางจระเข้

1.6.2. การประมง

ได้แก่ การเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา และยังมีประชากรบางส่วนที่มีอาชีพรับจ้างและค้าขาย

1.6.3. การปศุสัตว์

ได้แก่ การเลี้ยงโคนม โคเนื้อ เลี้ยงไก่ เลี้ยงสุกร

1.6.4. ระบบเศรษฐกิจอื่นๆ

- ประเภทกิจการร้านค้าเบ็ดเตล็ด จำนวน 24 แห่ง
- ประเภทกิจการซ่อมรถยนต์ จำนวน 6 แห่ง
- ประเภทกิจการซ่อมรถจักรยานยนต์ จำนวน 1 แห่ง
- ประเภทกิจการห้องเช่า จำนวน 12 แห่ง
- ประเภทกิจการรับซื้อของเก่า จำนวน 2 แห่ง
- ประเภทกิจการโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 2 แห่ง
- หจก.มาลีเจริญทรัพย์ผลไม้ จำกัด หมู่ที่ 7 บ้านหนองหมู
- โรงงานยาง บริษัท เอ็ม ซี คอนสตรัคชั่น1979 จำกัด
- ประเภทกิจการให้บริการ จำนวน 2 แห่ง
- โรงฆ่าสัตว์ของเอกชน จำนวน 1 แห่ง

1.6.5. กองทุนแม่ของแผ่นดิน มี 7 หมู่บ้าน

1.6.6 กลุ่มออมทรัพย์ 4 กลุ่ม

- กลุ่มหนองตาเสือ
- กลุ่มหนองตาเสือ 1
- กลุ่มหนองกระทิง
- กลุ่มหนองมะฆาง

1.7.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

1.7.1. การนับถือศาสนา

- ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

1.7.2. ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีแห่สักการะหลวงพ่อในกุฏิ

- ประเพณีสงกรานต์
- ประเพณีแห่เทียนพรรษา
- ประเพณีลอยกระทง

1.7.3. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- สบู่สมุนไพร น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น
- พวงมโหตร

1.7.4. สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- กล้วยกระเทียมป่าทองเพียร ผิวผาด
- กล้วย เผือก ขนุน มันฉาบ ป่าทองเพียร ผิดผาด
- ไม้กวาดทางมะพร้าว

1.8.ทรัพยากรธรรมชาติ

1.8.1. น้ำ

- ฝ่าย 6 แห่ง
- บ่อโยก 5 แห่ง
- บ่อน้ำตื้น 1 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน 4 แห่ง

1.8.2. ป่าไม้

- องค์การบริหารส่วนตำบล มีพื้นที่บางส่วนเป็นป่าสงวนแห่งชาติ โดยอยู่ในหมู่ที่ 6

1.9.อื่นๆ

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

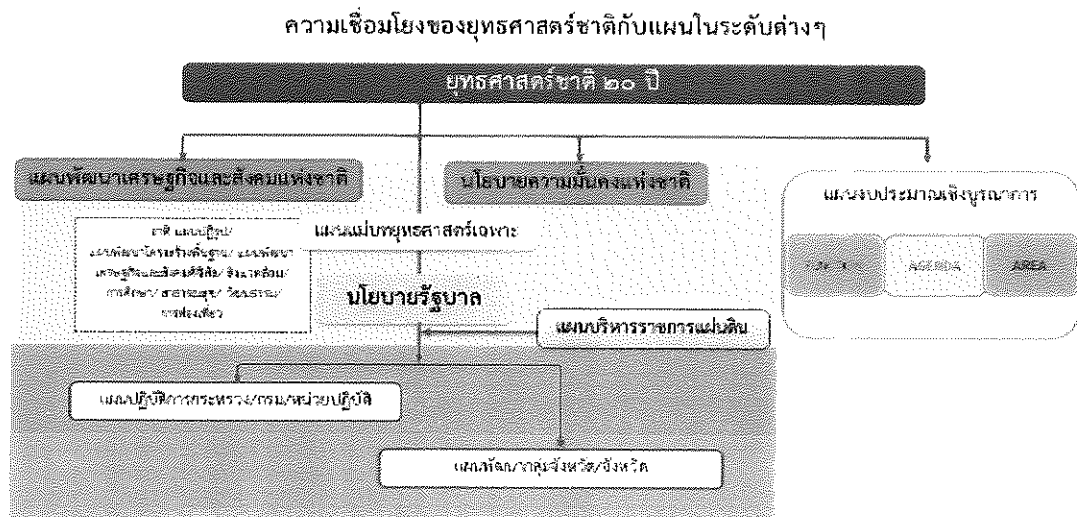
2.1.1. แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 เป้าไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีสุข
 และสองส่นของการเจริญ
 ซึ่งแปลว่าประชาชนทั้งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558-2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณาข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

สาระสำคัญ

สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดที่คอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระทั่งกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 – 2562 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัว

เต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546-2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้าแต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10-15 ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 – ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,739.2 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิตและบริการ

หลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540-2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น แต่ประเทศไทยก็ยังมิถุ่ดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สาหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีน้อยวัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4-5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยึดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ควรจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าว

มโลก
ยกว่า

ความมั่นคง

* การมีความมั่นคงปลอดภัย จากโครงสร้างพื้นฐานของ
หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ และระดับท้องถิ่น
และมีความมั่นคงในภูมิภาค มีทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ
จังหวัด และระดับประเทศ

* ประสงค์ ศึกษานโยบายการเงินและคลังของ IMF เพื่อช่วย
การดำเนินงานของ IMF ในด้านที่เกี่ยวกับ การเงินและคลัง
ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่มีอยู่ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เพื่อใช้ในการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับนโยบายการเงินและคลัง

* ตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลภาคใต้ สถาบันประมงน้ำจืดจังหวัดสงขลา
ตั้งแต่ปี ๑๙๖๖ จนถึง ปี ๑๙๗๖... (๑) ๑๙๗๖-๑๙๗๗

* ประชาชน มีความสนใจในวิถีชีวิตและประเพณีวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่ภายในประเทศ

*ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มี ๖ องค์ประกอบ ดังนี้
ทั้ง ๖ องค์ประกอบ

ความมั่นคง

• ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจ
อย่างต่อเนื่อง เพราะได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ
รายใหม่เข้ามาแข่งขันในตลาดอย่างเสรี ประกอบกับ
ได้มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ

* เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง
และได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ด้านกฎระเบียบและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งช่วยเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของภาคเอกชน
และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และมีความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐ
และภาคเอกชน

* ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้าง
การพัฒนาต่อเนื่อง (ไม่หยุดนิ่ง) ทุนมนุษย์
ประกอบกับในทุนอื่น คือ ทุนเงิน ทุนเทคโนโลยี
และทุนความรู้ การรวมกันจึงมีผลดังนี้:

ความยั่งยืน

“การพัฒนาที่สามารถสร้างความสำเร็จได้
 ขึ้นอยู่กับวิธีการและงานที่เลือกและทำต่อเนื่อง ซึ่งได้
 แล้วคือ โครงการเศรษฐกิจที่มุ่งใช้หลักการตลาดกับ
 นโยบายสวัสดิการสังคมที่มุ่งลดความเหลื่อมล้ำ
 ระหว่างคนรวยกับคนจน”

* การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 องค์กรที่เข้าร่วม ได้รับรางวัลจากสถาบันวิจัย
 การเงิน การลงทุน และธนาคารเพื่อการพาณิชย์
 ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม
 วัตถุประสงค์ของโครงการนี้เพื่อส่งเสริม
 การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

* ผู้ประกอบอาชีพส่วนรวมอย่างยั่งยืนไม่ควรมุ่งแต่ตัวเงิน
 ความก้าวหน้าของประเทศไทยทุกด้าน จะดีก็ต่อเมื่อคนไทยทุกคน

* ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมได้เรียนรู้และ ปฏิบัติ
 ปฏิบัติตามค่านิยมอันดีงาม

อิมาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : รวมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่อ.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โลกยุคใหม่มีลักษณะวิถีทางยุคใหม่เน้นการพึ่งพาอาศัยกัน มีความร่วมมือกันทางชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกระดับ และมีการพัฒนาให้สังคมอยู่อย่างมีความสุข มีความเป็นธรรม ในสังคมและความเจริญก้าวหน้าของสังคมมีดี ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าต่างประเทศและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนด้านการผลิตและบริการไปจนถึงโครงสร้างพื้นฐาน การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการบริการ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทุนภายในประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

* ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต base ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีให้ถึงภาคการผลิต

๗. ภาคอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพาณิชย์มีชัยภูมิสูงเป็น มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ให้รัฐบาลผลักดันให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งดำเนินการเป็น ศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์ การผลิตและขนส่งสินค้าชิ้นส่วนและชุดอุปกรณ์ยานยนต์เพื่อรองรับการผลิตชิ้นส่วนของรถยนต์ ศูนย์การค้า การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในอนุภูมิภาคอาเซียน ศูนย์การค้า การผลิตลูกสูบยานยนต์อีอีซี เป็นต้น

* ภาครัฐบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับบริการพัฒนามากระดัชชุมชน พลและศักยภาพให้สูง เช่น การดูแลสุขภาพ การเกษตร การศึกษา และวัฒนธรรม และสนับสนุนธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลาง การลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางอาหาร

ให้พิจารณาจากผลของปริมาณเงินเฟ้อ เมื่อผลของเงินเฟ้อและเงินคงคลังลดลง ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษาแบบรายปี และ
บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น

* วิชาหลักและการดำเนินธุรกิจ วิชาทักษะอนาคตทาง อนาคตของงานอาชีพ เป็นจุดเน้นการพัฒนาระบบบริการที่สำคัญของมหาวิทยาลัย

ประเทศไทยในอนาคต มีศักยภาพในการรวมกับหลายประเทศ สามารถใช้ตัววงจรรับบริบททางสังคมในอนาคตร มีความพร้อมที่ภายใต้ ใจ สดชื่น

[illegible]

รวมกับดีดรวม เป็นรากฐานอันมั่นคงของชุมชนสังคม ปักธงชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

Date		Time		Location		Weather		Wind		Sea		Visibility		Temperature		Humidity		Pressure		Remarks	
Day	Month	Hour	Minute	Lat	Long	Temp	Wind	Dir	Force	Wave	Height	Dir	Dist	Air	Sea	Bar	Rel	Bar	Rel	Remarks	
1	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
2	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
3	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
4	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
5	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
6	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
7	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
8	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
9	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
10	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
11	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
12	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
13	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
14	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
15	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
16	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
17	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
18	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
19	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0	85	1010.0	85	1010.0	85	Clear	
20	Jan	08	00	10° 00' N	105° 00' E	28.0	SE	10	10	2	2	SE	10	28.0							

คนเคยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย มีความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าเรียนทางการศึกษา

1997-1998

ဒီနေ့မှာတော့ နေထိုင်မှုပုံစံအသစ်ကို လေ့လာနေရတာပါ။ အခုလိုမျိုး နေထိုင်မှုပုံစံအသစ်ကို လေ့လာနေရတာဟာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ အခုလိုမျိုး နေထိုင်မှုပုံစံအသစ်ကို လေ့လာနေရတာဟာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။

ข้อนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะงานนี้เกี่ยวข้องกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งหากเราไม่มีความระมัดระวังและใส่ใจ ก็อาจเกิดอันตรายได้

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบต่อ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระบวนการ

การกำหนดการวิจัยครั้งนี้จะครอบคลุมถึง ๒ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒

2.1.2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีค่านิยม ทักษะ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนรู้การสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (4) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ (5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ (6) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มี

คุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบคลุม ตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง (2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุน การให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนเศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้าการพัฒนา 5 ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ (2) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อถกเถียงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป

จึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี สดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (3) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (5) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (6) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (7) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (8) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ (4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ (5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทยการพัฒนา

ระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ (3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ (4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ (6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความซ้ำซ้อนของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง (3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (4) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (5) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ (6) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อ

พัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศ ผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคม นวัตกรรมได้การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถ การแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพ พัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (2) พัฒนาผู้ประกอบการ ให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและ ร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการ ธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ (3) พัฒนาสภาวะ แวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิต บุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทย ต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่น ในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรใน เขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็น เมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้ำค่าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของพัฒนา ในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็น โอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศ เพื่อนบ้านอีกด้วยดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจาย ตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็น ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (2) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้ เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วน ท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและ (3) การพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของ ประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็น รูปธรรม

10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ ของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยาย

ความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (1) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (2) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (3) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (4) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (5) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน (6) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ (7) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (8) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

2.1.3. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฉบับทบทวน (พ.ศ.2566 – 2570)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด:

เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ

เกษตรปลอดภัย

ด้านสิ่งแวดล้อมเศรษฐกิจแห่งอนาคต

สังคมผาสุกภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ
2. ผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการผลิต การแปรรูป สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม
3. ส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม และอาเซียน
4. สร้างสังคมให้มั่นคง ผาสุก ตามหลักธรรมาภิบาลและยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล

ประเด็นการพัฒนา

1. เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ
2. เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดเป็นสินค้าเกษตร คุณภาพสูง

3. ยกระดับศักยภาพด้านสิงขร สร้างการเติบโตการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค

4. เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5. ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

2.1.4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 – 2570) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ

2.2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี

2.2.1. วิสัยทัศน์

มีเป้าหมายนำพาองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีให้มีศักยภาพและขีดความสามารถการพัฒนาในทุกด้าน

ภายใต้หลักของการกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนชาวกุยบุรีมีความเป็นอยู่ และสุขภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.2.2 พันธกิจ ของ อบต.กุยบุรี

1. ส่งเสริม สนับสนุน ดำเนินงาน ให้ได้มาตรฐานธุรกิจท่องเที่ยว
2. ส่งเสริมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3 ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ
4. ส่งเสริม การดำเนินชีวิตตามการบริหารจัดการชุมชนที่ดี
5. ส่งเสริมคุณภาพของประชาชน

2.2.3. ยุทธศาสตร์

สำหรับการบริหารที่จะให้บรรลุจุดประสงค์ของการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีอย่างแท้จริงนั้น จำเป็นที่จะต้องแบ่งการพัฒนออกเป็น 7 ด้าน คือ

1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสังคม
3. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการการเมือง
4. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
5. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
7. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

มีนโยบายที่จะจัดให้มีเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ ประปา ไฟฟ้า ระบบระบายน้ำ โดยจัดทำโครงการ แก้ไขปัญหาตามความเดือนร้อนความจำเป็นเร่งด่วนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล กุยบุรี

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพทุกอาชีพ และการรวมกลุ่มของประชาชนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้แก่ครอบครัวและชุมชนให้มีความสามารถพึ่งตนเองได้ในระดับหนึ่ง โดยการประสานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจให้ดีขึ้นในอนาคตต่อไป

ด้านการพัฒนาสังคม

การพัฒนาด้านสังคมต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนโดยมีนโยบายสำคัญ ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การเตรียมความพร้อมสำหรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา การให้ทุนการศึกษา การส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับเยาวชนและผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษานอกระบบโรงเรียน รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณค่าและอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ถาวรและยั่งยืนตลอดไป
2. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการสาธารณสุข การกีฬาและนันทนาการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ พลานามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน
3. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมตลอดจน ส่งเสริมสนับสนุนในด้านการสังคมสงเคราะห์ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้มากขึ้น
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารในทุก ๆ ด้านโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด จะร่วมมือกับชุมชนและประสานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้หมดไป จากพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี

ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร

มีแนวนโยบายที่สำคัญที่จะพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีไปสู่ความก้าวหน้าสอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการโดยยึดมั่นหลักคุณธรรม มีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ดี

1. ด้านการพัฒนามนุษย์ จะส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับได้รับการฝึกอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์ให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ตลอดจนสนับสนุนการศึกษาต่อของข้าราชการ
2. ด้านการพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานจะจัดให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
3. ด้านพัฒนาให้ประชาชนมีส่วนร่วมส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการที่แท้จริงภายใต้ระบอบประชาธิปไตย นำไปสู่การร่วมกันพัฒนาต่อไป

ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีแนวนโยบายเร่งฟื้นฟูบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ โดยการขุดลอกลำห้วย ลำคลอง สถานที่ประวัติศาสตร์ สถานที่พักผ่อน เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้คู่กับชุมชนต่อไป

2.2.3. เป้าประสงค์

1. การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว
2. มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

3. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอ
4. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
5. อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
6. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
7. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง
8. ประชาชนได้รับสวัสดิการที่ได้อย่างเพียงพอ
9. ประชาชนปลอดภัยจากปัญหาเสพติดและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
11. พัฒนองค์กรให้มีการบริหารจัดการที่ดี
12. ส่งเสริมและพัฒนาค้าและการท่องเที่ยว

2.2.4. ตัวชี้วัด

1. จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา
2. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะ ระบบประปา ได้รับการก่อสร้าง/บำรุงรักษาและเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของผู้รับบริการให้มีความพึงพอใจต่อการบริการ
4. ร้อยละของระบบจราจรที่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
5. ระดับความสำเร็จของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาสามารถกักเก็บ น้ำได้เพิ่มขึ้น
6. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านการเกษตรและการแปรรูปสินค้า

รูปสินค้า

7. ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับฝึกอบรมการประกอบอาชีพ
8. ร้อยละของจำนวนประชากรมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น
9. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรม

ท้องถิ่น

10. ร้อยละของประชากรมีระบบบริการสุขภาพที่ดีมาตรฐานและทั่วถึง
11. ระดับความสำเร็จของการจัดการศึกษา
12. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการสงเคราะห์

สงเคราะห์

13. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการและจำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา พื้นฟู

14. ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ระบบบำบัดน้ำเสีย และการบริหารการจัดการขยะ สิ่ง ปฏิกูล

15. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

16. จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน

17. จำนวนการให้บริการ การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่เพิ่มขึ้น

18. ระดับความสำเร็จของชุมชนมีความเข้มแข็งและเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น

2.2.5. ค่าเป้าหมาย

1. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ

2. เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน

3. เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านสาธารณสุข ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

4. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาภายในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

5. เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

2.2.6. กลยุทธ์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

- 1.1 ต่อเติม ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบไฟฟ้าสาธารณะ
- 1.2 ขยายเขตระบบไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- 1.3 ก่อสร้าง ต่อเติม ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบประปาหมู่บ้าน
- 1.4 ขยายเขตระบบประปาส่วนภูมิภาค
- 1.5 ขยายเขตระบบโทรศัพท์สาธารณะ
- 1.6 ก่อสร้าง ปรับปรุง ภาชนะเก็บน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ
- 1.7 ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสังคม

กลยุทธ์

- 2.1 ส่งเสริมคุณภาพของประชาชน
- 2.2 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ
- 2.3 การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการการเมือง

กลยุทธ์

- 3.1 ส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย
- 3.2 พัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ
- 3.3 ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการดำเนินงาน
- 3.4 ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- 4.1 การพัฒนา/ส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 4.2 การพัฒนางานบริการให้ได้มาตรฐานการบริการท่องเที่ยว
- 4.3 ส่งเสริม/สนับสนุน/ดำเนินงาน ให้ได้มาตรฐานธุรกิจท่องเที่ยว

4.4 ส่งเสริม/ บูรณาการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

5.1 การส่งเสริมกิจกรรมการดูแลแหล่งน้ำและการบริหารจัดการระบบน้ำเสีย

5.2 ส่งเสริมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

กลยุทธ์

6.1 ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ

6.2 บริหารจัดการการศึกษา

6.3 ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมอันดี

6.4 ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

7.1 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการตลาดขาย

7.2 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มรายได้

7.3 ส่งเสริมกิจกรรมการออม

7.4 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามการบริหารจัดการชุมชนที่ดี

2.2.7. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยว

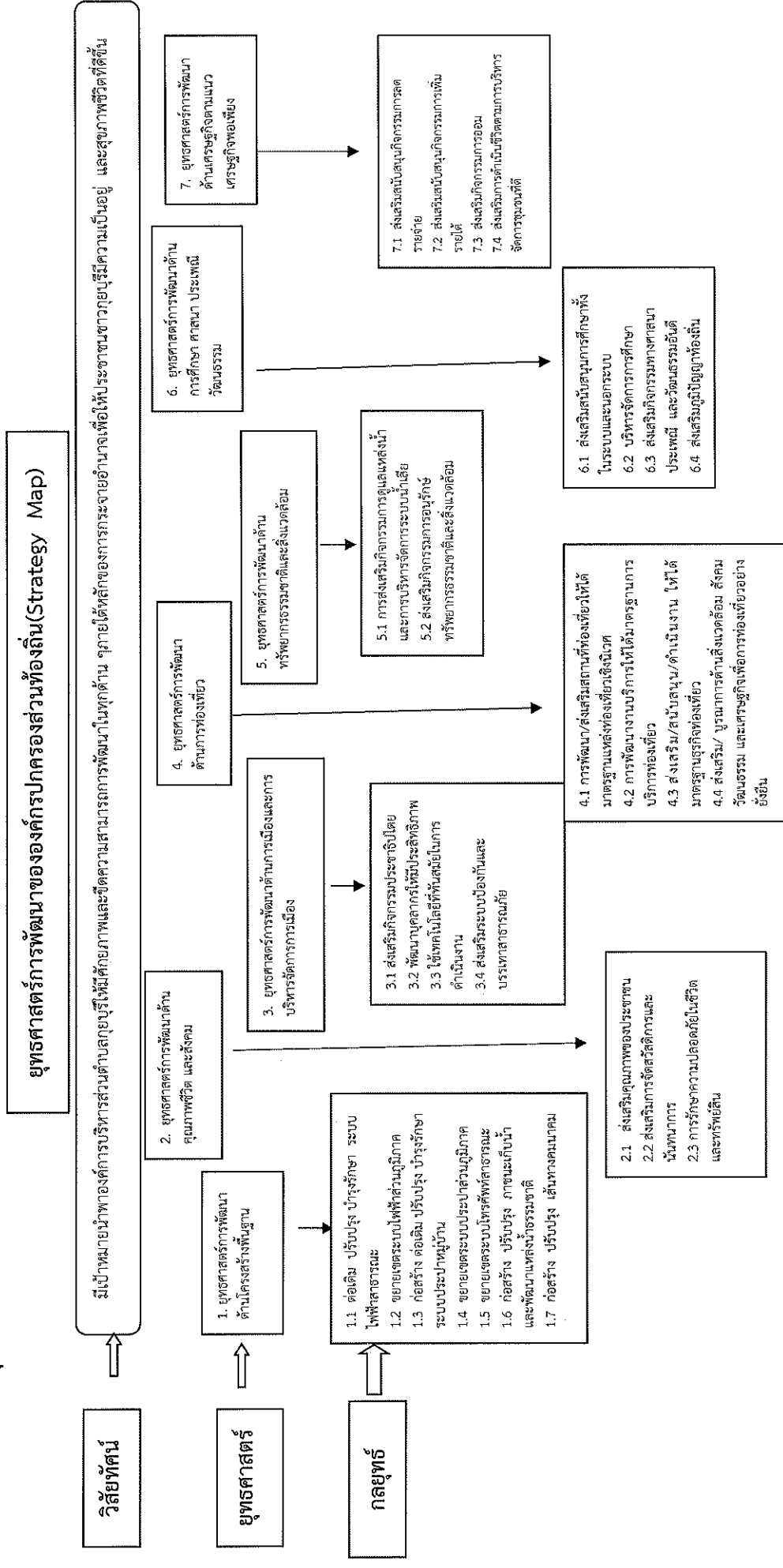
2. ก่อสร้าง / ปรับปรุงถนนเส้นทางจราจรให้ได้มาตรฐาน

3. สร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบมีส่วนร่วม

4. สร้างโอกาสให้กับเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการสาธารณะ

2.2.8. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๑ แผนที่ยุทธศาสตร์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในปีที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาและช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนและบรรเทาความต้องการของประชาชนในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคด้านแหล่งน้ำได้ระดับหนึ่งเนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณประกอบกับต้องรับผิดชอบพื้นที่ครอบคลุมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้หมดไปเพราะต้องใช้งบประมาณมากเช่นการก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมถนนและอื่นๆภายในชุมชนหมู่บ้านการขยายเขตไฟฟ้าระบบประปาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงพื้นที่ตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้จึงนำสภาพปัญหาและความต้องการที่เคยเสนอมาและดำเนินการจัดทำประชาคมเสนอปัญหาและความต้องการบรรจุเข้าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้ไขในปีต่อไป

2) ด้านเศรษฐกิจ

รัฐบาลแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจมาโดยตลอดแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางด้านนี้ให้หมดไปเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำต่อเนื่องมาหลายปีพืชผลทางการเกษตรตกต่ำขาดเงินทุนหมุนเวียนในภาคอุตสาหกรรมต้องลดการผลิตลดคนงาน ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการส่งเสริมอาชีพต่างๆให้ราษฎรมีรายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวสนับสนุนให้ประชาชนดำเนินงานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับราษฎรได้พัฒนาฝีมือและมีการรวมกลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อจัดทำธุรกิจขนาดเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งต่อไปในอนาคต

3) ด้านสาธารณสุข

ปัญหาสุขภาพของประชาชนเป็นปัญหาที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนหรือการพัฒนาประเทศซึ่งรัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญในการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนของชาติให้ทุกคนมีสุขภาพที่ดีหากไม่มีการดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนอย่างทั่วถึงแล้วจะส่งผลทำให้เกิดปัญหาในภาพรวมของการพัฒนาในทุกด้านดังนั้นจึงต้องมีการเอาใจใส่ดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ

4) ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ปัจจุบันปัญหาทางการศึกษาเป็นปัญหาที่สำคัญที่จะต้องเร่งเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่ประชากรเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีคุณภาพสามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับยุคและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหากไม่มีการส่งเสริมการเรียนรู้จะทำให้ประชากรตกเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคมมีทางเลือกในการดำเนินชีวิตน้อยลงจึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมการเรียนรู้ในทุกระดับตลอดจนรักษานับธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนให้คงอยู่ต่อไป

5) ด้านสังคม

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่ผ่านมาและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในปัจจุบันทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนไม่ได้เท่าที่ควรขาดการป้องกันรักษาและการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเองขาดโอกาสทางการศึกษารวมทั้งสวัสดิการและกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอองค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้มีการส่งเสริมและรณรงค์ป้องกันการระบาดของยาเสพติดทั้งในเชิงรุกและเชิงรับรณรงค์ส่งเสริมหมู่บ้านปลอดยาเสพติดพัฒนาคุณภาพชีวิตคนชราส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งส่งเสริมการจัดการศึกษามีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมๆกันเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลได้เล็งเห็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดและขาดจิตสำนึกในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดมลพิษต่างๆซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการขุดลอกคลองระบายน้ำกำจัดวัชพืชซึ่งก็แก้ปัญหาได้ระดับหนึ่งในปัจจุบันจะต้องพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สมดุลต่อไป

7) ด้านการเมืองการบริหาร

รัฐบาลได้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามาบริหารจัดการและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในรูปของกระบวนการประชาคมหมู่บ้านมีการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานรวมทั้งจัดหาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆให้สามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็วและทันสมัยมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ประชาชนได้รับทราบตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้และมีการส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่นโดยใช้เทคนิคระบบสารสนเทศเพื่อความรวดเร็วทั่วถึงและมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

เพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกบุรีเป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่นอันเป็นสถานะแวดล้อมภายในขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นโดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกบุรีในภาพรวมดังนี้

1. จุดแข็ง (S = STRENGTH)

- ด้านการบริหารจัดการและความต้องการประชาชนมีความต้องการผู้นำผู้บริหารสนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง
- งบประมาณต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงมากทั้งงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเองและที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก
- เทคนิคการทำงานส่วนมากเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทางานในระดับสูงนัก
- งบประมาณต้นทุนการดำเนินงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

2. จุดอ่อน (W=WEAKNESS)

- โครงการที่เป็นปัญหาความต้องการของประชาชนบางโครงการต้องใช้งบประมาณสูง อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากมีงบประมาณน้อย
- พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มยากแก่การควบคุมป้องกันน้ำท่วม
- ประชาชนมีรายได้น้อย
- ประชาชนขาดความสนใจขาดจิตสำนึกร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ถนนในหมู่บ้านยังเป็นถนนลูกรังมีฝุ่นเป็นจำนวนมาก
- พื้นที่ในความรับผิดชอบมีมากไม่สมดุลกับงานงบประมาณในการพัฒนาเพื่อรองรับการขยายตัวจากชนบทเป็นเมือง

3. โอกาส (O= OPPORTUNITY)

- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่อบต.
- การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

- การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โอกาสที่จะได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

4. อุปสรรคหรือข้อจำกัด (T= THREAT)

- โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงหรือความชำนาญเป็นพิเศษของการบริหารส่วนตำบลกียุบียังไม่มีความชำนาญและบุคลากร
- งบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนไม่เพียงพอการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจนเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกันถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
- ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัวเกิดความล่าช้าในการทำงานประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไปสู่การปฏิบัติ

3.1. ยุทธศาสตร์พัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน อุตสาหกรรมและ การโยธา	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
1.	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาต่อเติม ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบไฟฟ้าสาธารณะ	อุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
		การพัฒนาขยายเขตระบบไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค	อุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
		การพัฒนาก่อสร้าง ต่อเติม ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบประปาหมู่บ้าน	อุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
		การพัฒนาขยายเขต ระบบประปา ส่วนภูมิภาค	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ขยายเขตระบบโทรศัพท์สาธารณะ	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ก่อสร้าง ปรับปรุง ภาชนะเก็บน้ำและ พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคม	อุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
2.	การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ สังคม	การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพของ ประชาชน	สาธารณสุข,สร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดฯ	
		การพัฒนาส่งเสริมการจัดสวัสดิการและ นันทนาการ	การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ, งบกกลาง	สำนักปลัดฯ	
		การพัฒนาการรักษาความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	สำนักปลัดฯ	

3.	การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ	การพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชน	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ	บริหารงานทั่วไป , งบกลาง	สำนักปลัดฯ	
		การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการดำเนินงาน	บริหารงานทั่วไป,เคหะและชุมชน	สำนักปลัดฯ, กองช่าง	
		การพัฒนาส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สำนักปลัดฯ	
4.	การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	การพัฒนา/ส่งเสริมสถานที่ด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	เคหะและชุมชน	สำนักปลัดฯ กองช่าง	
		การพัฒนาให้ได้มาตรฐานการบริการท่องเที่ยว	เคหะและชุมชน, บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดฯ กองช่าง	
		การพัฒนาส่งเสริม/สนับสนุน/ดำเนินงานให้ได้มาตรฐานธุรกิจการท่องเที่ยว	เคหะและชุมชน , บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดฯ กองช่าง	
		การพัฒนาส่งเสริม/บูรณาการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	ทุกส่วน	
5.	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมการดูแลแหล่งน้ำและการบริหารจัดการระบบน้ำเสีย	เคหะและชุมชน	สำนักปลัดฯ กองช่าง	
		การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การเกษตร	สำนักปลัดฯ	
6.	การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทั้งในและนอกระบบ	การศึกษา	สำนักปลัดฯ	
		พัฒนาการบริหารจัดการศึกษา	การศึกษา	สำนักปลัดฯ	
		การพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม	การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัดฯ	
		การพัฒนาส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น	การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัดฯ	
7.	การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการตลาดรายจ่าย	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดฯ	
		การพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมการเพิ่มรายได้	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดฯ	

บัญชีแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)
แก้ไข ครั้งที่ 1 / 2568

รายการเดิม

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3 ยกระดับศักยภาพด้านสังคม สร้างการเติบโต การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศต่างๆในภูมิภาค
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

3). แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการจัดซื้อที่ดิน	เพื่อขยายเขตและ อาณาบริเวณที่ทำการ อบต.กุยบุรี	จัดซื้อที่ดินเนื้อที่รวมไม่น้อยกว่า 6 ไร่	774,000	774,000	774,000	774,000	774,000	จำนวนเนื้อที่	มีสถานที่ในการ ให้บริการและอำนวยความสะดวกให้กับ ประชาชน	สำนักงาน สำนักปลัด

ที่แก้ไข

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3 ยกระดับศักยภาพด้านสังคม สร้างการเติบโต การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศต่างๆในภูมิภาค
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

3). แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการจัดซื้อที่ดิน	เพื่อขยายเขตและ อาณาบริเวณที่ทำการ อบต.กุยบุรี	จัดซื้อที่ดินเนื้อที่จำนวน 6 ไร่			2,700,000	2,700,000	2,700,000	ที่ดินจำนวน 1 แปลง	มีสถานที่ในการ ให้บริการและอำนวยความสะดวกให้กับ ประชาชน	สำนักงาน สำนักปลัด

บัญชีแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)

แก้ไข ครั้งที่ 1 / 2568

รายการเดิม

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3 ยกระดับศักยภาพด้านเศรษฐกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศต่างๆในภูมิภาค
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 4 พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1) .แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1	โครงการก่อสร้าง ศาลา อเนกประสงค์ หมู่บ้าน หมู่ที่ 5 บ้านหนองตาเสือ	เพื่อให้ประชาชนมี พื้นที่ประกอบ กิจกรรมต่างๆของ ชุมชน	จำนวน 1 อาคาร			5,000,000	5,000,000	5,000,000	ประชาชนในพื้นที่ร้อยละ 80 มีพื้นที่ทำ กิจกรรม ต่างๆของชุมชน	กองช่าง

ที่แก้ไข

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 3 พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต

1) .แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)		
1	โครงการก่อสร้าง ศาลา อเนกประสงค์ หมู่บ้าน หมู่ที่ 5 บ้านหนองตาเสือ	เพื่อให้ประชาชนมี พื้นที่ประกอบ กิจกรรมต่างๆของ ชุมชน	จำนวน 1 อาคาร			5,000,000	5,000,000	5,000,000	ประชาชนในพื้นที่ร้อยละ 80 มีพื้นที่ทำ กิจกรรม ร่วมกัน	กองช่าง

บัญชีแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)
แก้ไข ครั้งที่ 1 / 2568

รายการเดิม

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 3 ยกระดับศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สร้างการเติบโต การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศต่างๆในภูมิภาค
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 4พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

1.-ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1) .แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)			
1	โครงการถมดิน ปรับพื้นที่บริเวณ ศาลาหมู่บ้าน หนองตาเสือ หมู่ที่ 5	เพื่อให้ประชาชน มีพื้นที่ทำ กิจกรรม สาธารณะ ประโยชน์ร่วมกัน	ถมดินปรับพื้นที่ จำนวน 1 ไร่ 1 งาน 24 ตร.วา			880,000 (บาท)	880,000 (บาท)	ประชาชนใน พื้นที่ร้อยละ 70 มีพื้นที่ทำ กิจกรรม ร่วมกัน	เพื่อให้ประชาชนมี พื้นที่ทำกิจกรรม สาธารณะประโยชน์ ร่วมกัน	กองช่าง

ที่แก้ไข

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 3 พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต

2.-ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสังคม

1) .แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)			
1	โครงการถมดิน ปรับพื้นที่บริเวณ ศาลาหมู่บ้าน หนองตาเสือ หมู่ที่ 5	เพื่อให้ประชาชน มีพื้นที่ทำ กิจกรรม สาธารณะ ประโยชน์ร่วมกัน	ถมดินปรับพื้นที่ จำนวน 1 ไร่ 1 งาน 24 ตร.วา			880,000 (บาท)	880,000 (บาท)	ประชาชนใน พื้นที่ร้อยละ 80 มีพื้นที่ทำ กิจกรรม ร่วมกัน	เพื่อให้ประชาชนมี พื้นที่ทำกิจกรรม สาธารณะประโยชน์ ร่วมกัน	กองช่าง

ส่วนที่ 4 การติดตามประเมินผล

4.1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผล

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ.2548แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 29 คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) กำหนดแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่นคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในเดือนธันวาคมทุกปีและประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

กำหนดคะแนนการติดตามและประเมินผล คะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 80

ซึ่งประกอบด้วย

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	15
3. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	65
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(10)
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(10)
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	(10)
3.4 วิสัยทัศน์	(5)
3.5 กลยุทธ์	(5)
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(5)
3.8 แผนงาน	(5)
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
3.10 ผลผลิต/โครงการ	(5)
รวมคะแนน	100

4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการ

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

กำหนดคะแนนการติดตามและประเมินผล คะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้ เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ 80 ซึ่งประกอบด้วย

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	10
2. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	10
3. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	10
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	10
5. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	60
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(5)
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(5)
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	(5)
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(5)
5.9 งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(5)
5.10 มีการประมาณการค่าถูกต้องตามหลักวิธีงบประมาณ	(5)
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(5)
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(5)
รวมคะแนน	100

4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

4.3.1 การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ30 กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชน

ในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าวและต้องปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี และข้อ 29 (3)กำหนดว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่างๆ จาก

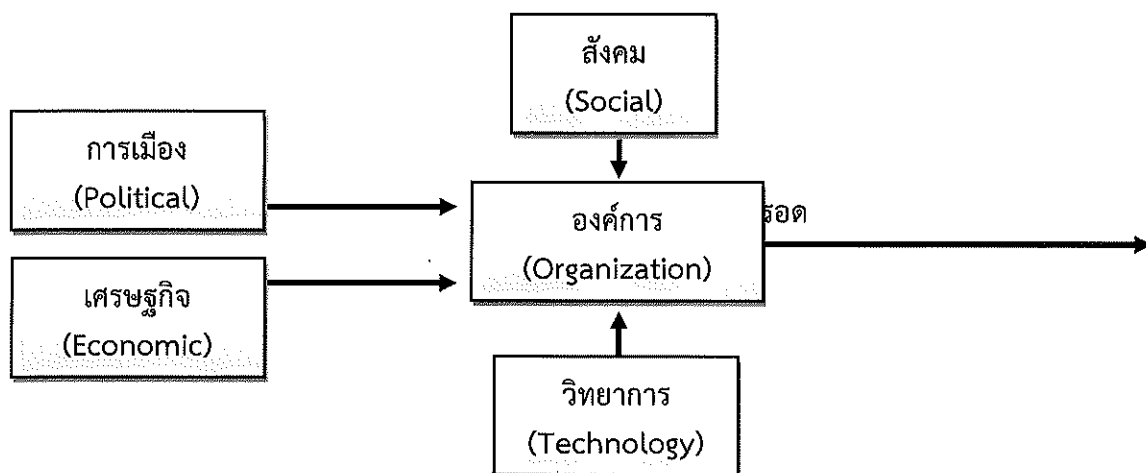
1. ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ
2. เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่
3. ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร
4. วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดผลได้เท่าไร (Key Performance Indicators : KPIs)
5. ผลกระทบ (Impact)

4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาในอนาคต

4.4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ชั่ว องค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก 4 ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment)
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ 4 ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนาเติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง 4 ประการ ดังนี้

1) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง(Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น

การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกวุฒิสภา

การเมืองระดับท้องถิ่น สามารถแบ่งแยกออกได้ตามประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบัน และผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติ ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อบต. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น 2 กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นต้องต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต. ให้เข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยกันเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทั้งนี้ทุกฝ่ายต้องศึกษาเรียนรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของระดับชาติและในท้องถิ่นทุกระดับ เพราะมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และข้าราชการท้องถิ่นควรปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายก็อาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่น ดังนั้น ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะต้องประยุกต์ใช้กฎหมายให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพและบริบทแวดล้อมที่แท้จริงของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็น นักบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) อย่างแท้จริง

2) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ(Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆ ที่กระทบต่อท้องถิ่น ตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้อง ในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหานั้นเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหานั้นได้อย่างยั่งยืน เช่น การแจกของ (แจกผ้าห่ม เสื้อกันหนาว และถุงยังชีพต่างๆ) และการเรียกร้องให้ช่วยเหลือเพียงอย่างเดียวไม่แก้ไขปัญหานั้นของตนเอง ในเบื้องต้นก่อน ทำให้ประชาชนอ่อนแอต่อการช่วยเหลือของหน่วยงาน เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของหน่วยตรวจอย่างเช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่ง คือ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับท้องถิ่น เพราะต้องเอาเวลาไป ทำมาหากิน เพื่อปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่รับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทำให้การเมืองท้องถิ่นเป็นการเมืองที่ไม่มีประชาธิปไตยแท้จริง เป็นการเมืองที่มาจากเงินเป็นหลัก ทำให้เกิดการทุจริตของนักการเมืองท้องถิ่นที่ต้องถอนทุนคืน นั่นเอง

และปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงานท้องถิ่น ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาต่อไป

3) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment)

ชุมชนในแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็แตกต่างกันออกไป ซึ่งสภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะกำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองต่อพรรคพวก กลุ่มเครือญาติพี่น้องของตนเอง กลุ่มอื่นที่เคยเป็นคู่แข่งทางการเมืองก็จะเกิดการโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต เพราะในปัจจุบัน การสื่อสารได้มีการพัฒนาและรวดเร็วขึ้น ดังนั้น ข้าราชการและบุคลากรในท้องถิ่น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจผลกระทบ และสาเหตุดังกล่าว รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมและ เพื่อลดความขัดแย้ง ผู้บริหารท้องถิ่นต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคมได้ เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ เพราะประชาชนจะทราบถึงปัญหาที่แท้จริงในท้องถิ่นจะได้แก้ปัญหาที่ตรงประเด็น ควบคู่กับการเป็นสังคมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

4) การปรับตัววิทยาการใหม่ๆ (Technology)

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมตามหลักสูตรต่างๆ เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมพัฒนาการปฏิบัติราชการในสายงานต่างๆ การฝึกอบรมเกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย เป็นต้น ประกอบกับการจัดทำเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เป็นประจำ และข้าราชการท้องถิ่นสามารถค้นหาหนังสือสั่งการต่างๆ ได้ในเว็บไซต์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์มากยิ่งขึ้น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ยังมีเว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนและผู้สนใจ เข้าชมและมีการปรับปรุงอยู่เสมอเพื่อให้เป็นปัจจุบัน

4.4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงจากการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น

- การเปลี่ยนแปลงการปกครองระดับชาติ
- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่จะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นอย่างไร

- แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของท้องถิ่น ที่จะยกฐานะ อบต. ขึ้นเป็นเทศบาล ทั่วประเทศ
- การจัดสรรงบประมาณของส่วนกลาง ที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรให้ อบต. จะเพิ่มขึ้นหรือลดลง หรือไม่

2) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น

AEC หรือ Asean Economics Community คือ การรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมี ไทยพม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อจะมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone ในยุโรป นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเกิดการค้าเสรี ยกเว้นสินค้า บางรายการที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่า สินค้าอ่อนไหว)

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ จำนวน 7 ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือการเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี
เรื่อง การบังคับใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๖๗)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘

.....

อาศัยอำนาจตามข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ และตามหนังสือ
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ ปข ๐๐๒๓.๓/๑๗๗๔๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน
๒๕๖๕ ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ
หรือกิจกรรมสาธารณะ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘
เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายวินัย ไหลสั้น)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี